

egentlig ledelseskompetence over for præsterne – selvom der eksisterer en gensidig forpligtelse til at samvirke om løsningen af opgaverne, jf. herved de almindelige bemærkninger afsnit 3.1. Varetagelsen af denne opgave vil derfor heller ikke betyde, at præsten får nogen egentlig ledelseskompetence i forhold til de øvrige præster, men der kan ligge en opgave i at befordre samvirket mellem menighedsråd og præster.

Forslaget ændrer ikke på præstens uafhængighed af menighedsrådet i forkyndelse, sjælesorg og undervisning og præstens pastorale forpligtelse i øvrigt.

Bestemmelsen ændrer ikke ved, at den daglige ledelse, hvad enten den placeres hos et valgt medlem eller hos præsten, eller opgaverne deles mellem disse, vil skulle udøves under ansvar over for menighedsrådet. Det er det samlede menighedsråd, der beslutter de konkrete målsætninger for det kirkelige arbejde i sognet og de ressourcemæssige prioriteringer. Vælges præsten som daglig leder, eller vælges en fordeling af opgaverne mellem præst og kontaktperson, vil ledelsen derfor – som det også gælder for kontaktpersonordningen i dag – skulle udøves loyalt over for menighedsrådets beslutninger og i praksis i tæt samarbejde med menighedsrådets formand.

En formel ledelsesrolle for præsten vil ikke ændre på, at organisten fortsat skal lede korsangerne, at kirkegårdslederen skal lede kirkegårdens personale osv. Men det vil blandt andet betyde, at præsten kan få kompetencen til at prioritere kirkens personaleresourcer, hvis forskellige opgaver støder sammen, og til at beslutte, hvem der tager sig af en opgave, som ikke er klart placeret, og til i det hele taget at sikre, at alle kirkens medarbejdere trækker på samme hammel.

Uanset hvilken løsning man lokalt vælger, vil det fortsat være muligt for menighedsrådet at uddelegere en række af de daglige ledelsesopgaver til en kirkefunktionær under forudsætning af, at kirkefunktionæren refererer til kontaktpersonen. Selvom mange af opgaverne i det daglige måtte blive varetaget af en kirkefunktionær, skal der derfor altid foretages et valg i henhold til menighedsrådslovens § 10, stk. 5, således at ansvaret er fast forankret i menighedsrådet.

Valget foreslås at ske for ét år ad gangen, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og de almindelige bemærkninger afsnit 3.4. Dette vil betyde, at såvel menighedsrådet som den præst, der måtte være valgt som daglig leder, vil kunne bringe ordningen til ophør inden for en overskuelig tidsramme, dersom den valgte model ikke måtte vise sig at være den bedst fungerende lokalt.

Endvidere er præsten givet mulighed for efter eget ønske at frasige sig opgaven i løbet af en funktionsperiode, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, således som det er

foreslået i høringssvaret fra Den danske Præsteforening. Såfremt præsten måtte frasige sig opgaven i løbet af funktionsperioden, foretages der nyt valg vedrørende varetagelse af opgaven for resten af den pågældende funktionsperiode, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Uanset om ordningen måtte blive bragt til ophør af menighedsrådet eller af præsten, herunder i løbet af funktionsperioden, må der i en sådan situation udvises gensidig respekt for den givne beslutning, ligesom det må forudsættes, at man i videst mulige omfang rede-gør loyalt og sagligt for baggrunden for beslutningen med henblik på at sikre de bedst mulige rammer for det fortsatte samarbejde imellem præst og det øvrige menighedsråd.

Endelig bemærkes, at biskoppen, i kraft af sin funktion som tilsynsførende med præsten og med henvisning til tjenestemandslovens § 17, vil have mulighed for at afskære en tjenestemandsansat præst fra at lade sig vælge til kontaktperson, såfremt biskoppen vurderer, at varetagelsen af hvervet som kontaktperson vil være uforeneligt med præstens samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandstillingen knyttede pligter. Denne mulighed for biskoppen vil bestå, uanset om præsten skal oppebære et tillæg for varetagelse af hvervet som kontaktperson eller ej, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkningers afsnit 3.2.

Til nr. 7 (Lov om menighedsråd § 10, stk. 6)

Bestemmelsen svarer til den tilsvarende formulering i menighedsrådslovens § 33, stk. 1, 2. pkt., vedrørende honorar til menighedsrådets formand. Konsekvensen er, at en eventuel honorering af præsten for varetagelse af den daglige ledelse *ikke* vil kunne ske i form af et af menighedsrådet tildelt og af provstiuvalget godkendt honorar. Dette hænger sammen med, at medlemskabet af menighedsrådet er en tjenestepligt for præsten, og at honorar derfor som udgangspunkt anses for indeholdt i præstens løn.

Derimod vil præsten kunne blive honoreret særskilt for dette arbejde ved, at menighedsrådet, når præsten indvilger i at påtage sig funktionen, retter henvendelse til Kirkeministeriet (eller biskoppen, efter bemyndigelse fra Kirkeministeriet) om, at der indgås aftale efter tjenestemandslovens § 45. Det tillæg, præsten skal oppebære for varetagelsen af funktionen som kontaktperson/personaleleder, indbetales af menighedsrådet til stiftet, der er lønudbetalende myndighed for præsten, jf. herved den med lovforslagets § 3, nr. 1, tilvejebragte hjemmel dertil. Tillægget udbetales sammen med præstens løn og tillæg i øvrigt gennem Folkekir-